

Fabler for Børn. Oversatte af *Chr. Winther*.
Billeder af *O. Speckter*. Første og anden
Samling. G. B. N. F. 1905.

Mange Mødre vil fornøje deres smaa Piger og Dreng med disse Fabler, og de vil lære dem Rimene, som de selv kunde, da de var Børn. Kun undtagelsesvis er de saa smukke som Kaalunds, men de handler om de smaas allerbedste Venner i Gaard, Mark og Skov, som Billederne gør levende og anskuelige for dem, og de vil vække mange Tanker i de smaa, fremkalde megen ivrig Spørgen og give Anledning til mangen Samtale mellem Børn og Voksne — Samtaler, der maaske ofte vil være lige saa underholdende og lærerige for de sidste som for de første.

Hver Samling indeholder 24 Fabler.

Thyra Jensen: Blommestenen, Børnefortælling. Illustreret af Marie Hatting. Hagerup. 1905.

„Blommestenen“ er en pæn lille, fornøjelig Børnefortælling om en „uartig“ Blomme, der falder ned i Præstens Have, hvor den intet har at gøre, og en „uartig“ Dreng, Erik, hvis Moder om Aftenen beder Vorherre gøre ham til en god Dreng, medens hun selv forkæler ham Dagen igennem og gør alt, hvad hun kan, for at modarbejde Vorherre. Imidlertid bevirker et Sammenspil mellem Blommens og Eriks „Uartighed“, at de begge kommer til at gaa igennem en slem Skærsild, hvorudaf i hvert Fald Erik kommer lutret og renset. Peter med Træbenet er Bogens oplivende Element og en meget tiltalende lille Person.

Grankogler. Redigeret af *Augusta Fenger* og *Otto Høpfner*. Hagerup. 1905.

Allerede paa Titelbladet anslaaes den rette Tone — raskt og muntret Liv, og Indholdet gaar i samme Spor; men er der ikke lovlig megen Ildløs i den for de smaa?

Alfred Schmidt giver en morsom Fremstilling af, hvorledes lille Peter opfatter Kæmpevisens vanskelige Ord.

Julestjernen. Redigeret af *H. Matthiesen*. Hagerup. 1905.

Dansk, norsk, italiensk og russisk Kunst har gjort dette Julehæftes Billeder baade værdifulde og interessante — man mærke sig Niels Skovgaards dejlige Barnebillede. Følgebladet er uheldigt valgt. Men hvorfor er Teksten saa tung og trykket? Hvortor er der saa lidt af „Dejlig er Jorden — — — Skøn er Sjælens Pilgrimsgang“ i denne Julebog? Ogsaa Falk Rønnes vel fortalte Historie ender i dyb Vemod. Kun Cornelia Levetzows nydelige lille Fortælling „Et Møde“ lyser op i Bedrøveligheden.

Louis Moe: Blomsternes Bog eller „**Rosens Bryllup med Sommerfuglen**“. (Billedbøger Nr. 10). G. B. N. F. 1905.

Louis Moe har atter i Aar udsendt en af sine berømte Billedbøger, den 10ende i Rækken, og denne er maaske den morsomste og mest fortryllende, som hans ejendommelige Kunst har skabt. I denne „Blomsternes Bog“ eller „Rosens Bryllup med Sommerfuglen“ skildrer han Blomster og Insekter med et Lune og en Opfindsomhed, som vel er enestaaende. Alt bliver levende under hans Haand. Blomsterne i Dronningens Følge, Blomsterne ved Vejens Kant, Græshoppen som Musikanter, Korsedderkoppene som Væverkone osv. osv., hver har sin Plads og sin Eestemmelse. Men hvorfor i al Verden mangler Mariehønen? Den var selvskreven, skulde man synes, ved Rosens og Sommerfuglens Bryllupshøjtideligheder.
Vito.

Er uægte Fødsel et Hæmningsmoment i Individets Udvikling?

Foredrag af Politispektør *Aug. Goll* i Kommunelærereforeningen, 26. Oktbr. 1905.

(Fortsat fra forrige Nr.)

Men selv om Loven saaledes paa ethvert Punkt til det yderste begrænser Barnets Ret overfor Faderen, saa skulde man dog tro, at den paa det begrænsede Omraade (i Henseende til Underholdskravet) stillede begge Forældrene ens. Men det er ingenlunde Tilfældet. Tilsyneladende har Moderen ganske vist Ret til at fordrø Halvdelen af Forsørgelsespligten godtgjort ved Faderens Bidrag, i Virkeligheden maa hun bære mindst de $\frac{2}{3}$, ja ikke sjældent den hele Byrde. For det første er det klart, at vil hun som god Moder unde Barnet aldrig saa lidt udover den nødtørftige Pleje, saa falder hele Udgiften dertil alene paa hende (mere end Halvdelen af det nødtørftige kan hun jo aldrig kræve); men bortset herfra, maa man jo huske, at de Forhold, Forordningen af 1763 forudsætter, nu kun undtagelsesvis eksisterer. 150 Aar er en lang Tid; Lovens Princip er nu som før, men Samfundsforholdene har forandret sig. Den Gang, og endnu langt senere, var Naturalforplejning i Familjens Skød den absolut normale Underholdsmaade for Barnet, og for denne Forplejning var Faderens kontante Bidrag en meget væsentlig og værdifuld Støtte. Nu har Erhvervslivet ind draget den unge Kvinde, ikke mindre end den unge Mand, i sin Hvirvel. I Stedet for Naturalforplejning i Hjemmet, gaar i de allerfleste Tilfælde Plejeaanbringelse for kontante Penge, og disse Penge